

БЕГЕМОТ

ЧУЖІ У ШКОЛІ

Що це за істоти з великими чорними очима, яскравими комірцями та диавкуватими високими коронами? Невже давньоєгипетські фараони? Так, вони майже справжні. Це учні 6 класу вдало перетілилися у давніх єгиптян.

У них на уроці, присвяченому культурі Давнього Єгипту, гості – учителі історії різних сільських шкіл Добропільського району. Хвилюються діти, хвилюється і вчитель Анжеліка Вікторівна Тераніс. Але, незважаючи на хвилювання, в усіх піднесений настрій, бо урок святковий і не лише завдяки яскравим костюмам, а і тому, що проводиться у формі інтелектуальної гри. Це змагання двох команд: «Колісниця» та «Скарабея». В образах фараонів капітани – Дмитро Ремінний та Вікторія Алексєнко. Вони дуже цікаво розповідали про єгипетські піраміди та гроб-

допризовної підготовки Микола Миколайович Кулішов та Павло Петрович Іщенко у 9 та 10 класах. Умілим координатором усіх заходів була заступник директора з навчальної роботи Ніна Павлівна Куштейко.

Вражень було дуже багато. Особливо раділи наймолодші – шестикласники. Вони після уроку ще довго бігали по школі з намальованими чорними очима і навіть пішли додому у такому вигляді, щоб здивувати своїх батьків. Не знаємо, чи здивувалися батьки, але люди, яких вони зустрічали йдучи додому, мабуть, довго думали: «Що ж зараз із дітьми в школі роблять?»

Яна ТЕРАНІС
Фото автора

ВІТАЄМО

З НОВОНАРОДЖЕНИМ!

У нас у школі народилося маля – це перший номер шкільної газети з веселою назвою «Бегемот».

Чому «Бегемот»? – питають усі.

Бо прикольно! – відповідаємо ми.

А чому б і не «Бегемот»? Чим ця мила тваринка не образ для логотипу шкільної газети? Беззаперечно одне – коли чуєш цю назву, обов'язково посміхаєшся. А хіба це не здорово?!

А чи знали ви, що новонароджений бегемотик важить 30 кілограмів і вже вміє плавати і пірнати, а доросла тварина досягає ваги трьох тон?

Гадаємо, що наш шкільний «Бегемотик» виросте з маленької газети у велике видання і буде таким же життєздатним, симпатичним і цікавим, бо ті, хто над ним працює: **Б** – безпокійні, **Е** – енергійні, **Г** – говірливі, **Е** – емоційні, **М** – мобільні, **О** – організовані, **Т** – товариські.

Усіх бажаючих запрошуємо до роботи у нашій газеті!

Редакція

А може це доля?

Нічого у житті не буває випадково. Я вчуся у 10-му класі і тому вже неодноразово замислювалася над тим, яку професію обрати і в який навчальний заклад вступати по закінченню школи. І ось випадок. Нам з подружкою Аліною запропонували взяти участь у роботі школи молодого журналіста. Це дводенний захід, організований з ініціативи Райдержадміністрації, Донецьким обласним дитячо-молодіжним центром та Лігою молодих журналістів Донецької області.

Нас гостинно зустріла Святогорівська школа. Але найважливіше – це та атмосфера творчості, розуміння, толерантності і доброти, яку створили для нас куратори заходу, справжні журналісти з Донецька та Горлівки

– Ілля Суздальєв, Гаяне Авакян, Іоланта Філенко та Ірина Шевченко. Вони нам на професійному рівні але дуже весело і доступно розповіли про особливості роботи журналіста та основні принципи створення шкільної газети. Потім ми перейшли до практики і вже одразу почали працювати над створенням своєї власної газети. Дуже довго думали над назвою, концепцією та логотипом, практикувалися у верстці, тобто оформленні, наборі газети. Важка праця журналіста, але дуже цікава, особливо, коли результат твоєї роботи сподобається ще й іншим людям.

Так може це доля і моя участь у роботі школи молодого журналіста не випадкова? Поживемо-побачимо.

Яна ТЕРАНІС

Де береться фантазія?!

Дивуєшся, де береться фантазія у наших організаторів свята до Дня учителя: Ірини Степанівни Ляментовської, Тетяни Борисівни Сидоренко та Ельміри Валеріївни Куштейко. Кожен рік святкуємо і кожен раз по-новому. Вони завжди дивують сюрпризами, подарунками, сценками. А так на душі приємно, коли тобі присвячують пісні та вірші. Навіть сльози на очах. Щиро дякуємо дітям та організаторам свята!

Колектив учителів

У танці закружляла осінь

Як вчасно пожовкло листя! Як же без нього прикрашати святкову залу для Осіннього балу! Нарешті дочекалася. Скільки друзів побачила, насолодилася сучасними ритмами та мелодіями і хоч раз за два місяці натанцювалася.

А насміялася як, коли дивилася на постановки учнями-старшокласниками казок у сучасній обробці!

І веселі мишенята з акробатом-котом, і супермодні бабуся з дідусем та курка, що знесла генномодифіковане яйце, і дотепний колобок у супроводі переляканого Зайця, трошки нахабного Вовка та екстравагантної Лисиці.

І вперше на балу – учні 8 класу – Малюк та Карлсон. Так хотілося спробувати їхнє варення, та шкода було пластикового вікна, яке розбив Карлсон. Ох, і пустуни!

Добре, коли у школі є традиції, тому на бал приходять багато випускників. Я теж колись прийду, коли закінчу школу. Обов'язково прийду

Яна ТЕРАНІС

А я хочу басейн!

«Бегемот» спитав у дітей, якими вони хочуть бачити наше село і школу після виборів.

Петро: Я мрію, щоб у нашому селі працював Будинок культури і кожен тиждень були танці. Нарешті буде привід провести кохану дівчину додому.

Микола: А мені розповідали батьки, що раніше у клубі майже кожен день було кіно на великому екрані, ще й за 20 копійок. Ось якби і зараз так зробили!

Василь: Я дуже хочу, щоб вулиці нашого села освітлювалися, бо нещодавно у темряві вступив у калюжу, та добре, що тільки в калюжу. Слава Богіві, що не зламав ногу, а лише перелякався та шкапертнув.

Тетяна: А я собі уявляю ставок у центрі села, а навколо нього – лежачі, грибочки, пісочок. А ми лежимо, засмагаємо, і не треба йти для цього за три

кілометри.

Оленка: Мене вже замучив класний керівник, який постійно вимагає довідку від лікаря, коли я хворію. А я боюся до нього йти, бо він у нас один – стоматолог. Пришліть, будь-ласка, педіатра.

Галина: Я мрію, щоб через кожні п'ять метрів у селі стояли контейнери для сміття, бо вже скоро засипимось ним.

Марина: Я хочу, щоб до нашої школи будували басейн, бо в Добропілля не наїздишся. А чим ми гірші за городян? Ми теж плавати та пірнати любимо. Можливо, якщо його побудують, і я стану золотою рибкою, тільки із Золотого Колодязя.

P.S. Усі співпадиння з реальними іменами випадкові.

Аліна ГОЛУБЕНКО,
Яна ТЕРАНІС

Новини одним рядком

У сільському Будинку культури 24 жовтня відбулося святкування 75-річчя утворення Добропілляського району, на якому вітали і наших учителів: Ралькіна Миколу Всильовича, Андрєєву Людмилу Геннадіївну, Тераніс Анжеліку Вікторівну, Кулішову Ірину Іванівну, Кулішова Миколу Миколайовича, Чучин Любов Іванівну.

Понаписували

Чим тільки не здивують мовників учнівські твори: і новими персонажами, і смішними каламбурами, і непередбачуваними сюжетними поворотами, до яких навіть автор не зміг додуматися.

Дід продав мітли разом з бабою і весело пішов додому.

Вони кожен рік, коли приїжджали за грішми, ховалися у лози.

Треба економити енергію, каналізацію і воду.

Ще в сиву давнину люди не могли писати на книжках.

Панаму одягають, коли жарко, тому що холод не пече і вона не потрібна.

Я спитала сама в себе: «Де поділася шоколадка?»

Батько поета помер, і мати вийшла заміж за другого батька.

Ми вивчали ріки Африки, які течуть з Азії.

Настала революція. Поділи царя і всі люди стали жити в нормальному пеклі.

Поет пішит, що люди тікали від пана і тікали в другі сторони.

Наша адреса: 85018
вул. Шкільна, 6, с.
Золотий Колодязь,
Добропілляський район,
Донецька область.

Редактор –
Аліна ГОЛУБЕНКО
Журналіст –
Яна ТЕРАНІС
Фотограф –
Аліна ГОЛУБЕНКО
Верстальщик –
Яна ТЕРАНІС

Тел. редакції – 97-2-74
Тираж 15 екземплярів
Відпечатано в пресцентрі
Золотокологдзянської
ЗОШ